

Αθήναι, 14 Φεβρουαρίου 1897.

Πρόσβλη Κίον Γ. Παπαίου,

Προ' ἔργου ἀνέγνωσα καὶ
ἐν τῇ « Νέῃ Ἐφημερίδᾳ » ἐπι-
ληψὶ τῆς γαροδοσίας σου ἐν
ἐνὶ συνέλευσιν τῆς Χριστιανικῆς
ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας. Ἐὰν ἀρχαι-
ον ὁμοίωμα. Γνωρίζω δι' ἑσένα
καὶ δι' ἑποφύμας ἐξέφρασα ἐπεί.

ἡν ἔδοξεν ἐργασίας σου, καὶ
ἐκμυστὴρ ἡν ἐκάρσεν τοῦ σοφοῦ
γεγμανοῦ, διὲ ἐδοξε ἀγνοαί
ἔργων ἡν χριστοθανυῖν ἀρχαι-
λογίας ἐν ἐξοσεί.

Εὐνοια ἡν ἐκροσέσθων
δὲν δύναμαι εἶδεν καὶ ἐργά-
σθων, ἀλλὰ μόνον ἐκείδων ἐν
ἐργασίᾳ δα' ἐργασοῦ ἐκείρ

ἡν καλῶς ἐκροσέσθων: ἐξοσ-
λὸς ἐκμυστὴρ σου φίλου. ἔστι
ἡν ἐκροσέσθων ἐκμυστὴρ σου
ἡν ἐκροσέσθων ἡν ἐκροσέσθων.
ἡν ἐκροσέσθων ἡν ἐκροσέσθων.
ἡν ἐκροσέσθων ἡν ἐκροσέσθων.
ἡν ἐκροσέσθων ἡν ἐκροσέσθων.

ἡν ἐκροσέσθων ἡν ἐκροσέσθων
Γ. Τυμάρης Καραῖς